

РОЗВИТОК СПИРТОВОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Харчова промисловість є основною переробною ланкою агропромислового комплексу, що забезпечує переробку сільськогосподарської сировини. Це складна за структурою та розміщенням основних центрів галузь господарського комплексу України. За період ринкового реформування економіки в харчовій промисловості, як і в інших галузях, відбувалися певні зміни, які не завжди мали позитивний ефект. Обумовлені вони були наслідками планової економіки – низьким технологічним рівнем виробництва за високого ступеня використання основних засобів, неконкурентоспроможністю вітчизняної продукції на зовнішньому ринку та незавершеністю ринкових реформ, які проводились без урахування специфіки харчової промисловості. Тому на сьогодні гостро постає питання підвищення економічної ефективності розвитку харчової промисловості, у тому числі і спиртової [1, 2].

В Україні створено потужну виробничо-технічну базу з виробництва етилового спирту та лікєро-горілчаних виробів, що налічує 84 спиртових заводи і 275 лікєро-горілчаних виробництв загальною потужністю, відповідно, понад 68 млн. дал. спирту та 120 млн. дал. лікєро-горілчаних виробів. Об'єм внутрішнього споживчого ринку харчового спирту складає 20-22млн. дал., а потенційний об'єм експортних ринків, доступних для українських виробників – близько 10 млн. дал [3].

На даний момент практично всі українські виробники спирту об'єднані в Державний концерн "Укрспирт". Нині до складу концерну входять 76 державних спиртозаводів, які забезпечують понад 95% виробництва етилового спирту в країні. До концерну влилися й чотири лікєро-горілчани заводи, чотири торгові доми, соко-морсовий завод і завод промтоварів. Поки що ці виробництва підпорядковані Міністерству агрополітики. Але депутати наголошують: управління галуззю важко назвати ефективним. А ситуацію, що склалася в спиртовій галузі, народні обранці визначили не інакше як "кризова".

Проте, спиртове та лікєро-горілчане виробництво в Україні – одна з важливих галузей харчової промисловості, від якої значною мірою залежить надходження коштів до Державного бюджету. Ринок лікєро-горілчаної продукції є найбільш містким сегментом ринку алкогольних напоїв. Українські горілчани компанії дуже сильні навіть за міжнародними мірками. Про це свідчить той факт, що з року в рік збільшуються поставки не тільки в Росію, а й у Європу та США.

На сьогоднішній день державна підтримка спиртової галузі здійснюється програмою розвитку спиртової галузі України на 2007-2011 роки, згідно якої передбачено науково-технічне оновлення виробництва,

впровадження інноваційних ресурсо- і енергозберігаючих, екологічно безпечних технологій, зниження собівартості, підвищення якості, освоєння нових конкурентоспроможних видів продукції, в тому числі й паливного етанолу (біоетанолу) [2,3].

Перспективні напрями розвитку спиртової промисловості:

1. Продовження роботи з заміни енергозберігаючого обладнання, теплоізоляції, введення в дію регулятивних теплообмінників для ефективного використання тепла;

2. Виробництво біопалива для мелясних заводів;

3. Використання збалансованих ферментних комплексних препаратів для розрідження та оцукрення спирту;

4. Для завантаження потужностей спиртових заводів і з метою зменшення їх фінансових витрат розгляд питання про поновлення виробництва спирту на давальницьких умовах, з можливістю закупівлі сировини як на території України, так і за її межами [1].

Труднощі, які виникають у спиртовій промисловості, пов'язані з відсутністю нових сировинних ринків, ринків збуту продукції, скороченням обсягів експорту та зростанням обсягів імпорту. Відслідковується значне зниження попиту на вітчизняну продукцію, що, в свою чергу, призводить до незавантаженості потужностей спиртових підприємств. Тому варто впроваджувати певні інноваційні технології із виробництва нових видів продукції [3].

Структура продукції, що виготовляється спиртовими заводами, повинна відповідати потребам ринку. Стратегічними напрямом зміни структури продукції спиртової промисловості має стати орієнтація її на виробництво ефективних з точки зору собівартості видів, застосування та впровадження ресурсозберігаючих технологій та виготовлення продукції високої харчової якості та цінності [2].

1. *Українець А. Спиртова галузь на шляху до інноваційного розвитку. Харчова і переробна промисловість. – 2007. – № 12. 2. <http://www.nbu.gov.ua>
3. <http://www.info-works.com.ua>*

Івашків І.

гр. МОР-43

Науковий керівник – к.е.н., доц. Кулініч Т.В.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ ЛЬВІВЩИНИ

Агропромисловий комплекс (АПК) в економіці України значною мірою визначає соціально-економічне становище суспільства. Проте рівень фінансової підтримки виробництва і перероблення сільськогосподарської продукції залишається незадовільним, а також стан соціальної сфери села – складним (занепад соціальної інфраструктури, відмирання сіл та ін.). Сільське господарство (с/г) є проблемною